

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **A. C.**, bytem , zastoupené JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem společnosti Advokátní kancelář Dohnal & Bernard, s.r.o., se sídlem Příběnická 1908, Tábor, proti žalovanému: **Městský úřad Mělník**, se sídlem Náměstí Míru č. 1, Mělník, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 25. 11. 2013, č. j. 1497/ZP/13/PAHR

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručitou soudu dne 11. 2. 2014 domáhá zrušení v záhlaví tohoto usnesení uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byl k žádosti Obce Byšice podle § 124 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) povolen zkušební provoz „ČOV pro 2000EO na pozemcích par. č. 1274/2, 1276, 1279, 1281, 1299 a 1303 v k. ú. Liblice“.

Žalobkyně namítá, že je vlastnící pozemků, staveb a rodinného domu určeného k trvalému bydlení situovaných v bezprostřední blízkosti čistírny odpadních vod (dále jen „ČOV“). Podle § 124 odst. 2 stavebního zákona nebyla účastnicí tohoto řízení, a proto se obrací na soud k ochraně svých veřejných subjektivních práv. Vydaným rozhodnutím byla zkrácena ve svých právech, a to jak přímo, tak porušením svých práv v předcházejícím řízení. Proto podává žalobu podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), když lhůtu k podání žaloby považuje za zachovanou, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobkyni oznámeno až dne 5. 2. 2014, a to na základě žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Na pozemku č. 1274/2 v k. ú. obcí Liblice a Byšice je vybudována ČOV. Před zahájením provozu ČOV nebyl v okolí nemovitostí žalobkyně žádný zdroj zápachu. V důsledku provozu ČOV proniká na pozemky žalobkyně a do staveb mimořádně silný a nesnesitelný zápach. Oprávněnost výhrad žalobkyně potvrzuje Protokol č. 15-2013 ze dne 19. 6. 2013 o měření koncentrace pachových látek. Zápachem z provozu ČOV způsobeným vydáním napadeného rozhodnutí je zasahováno do vlastnických práv žalobkyně, do práva na podnikání a do práva na ochranu zdraví a životního prostředí. Vydané rozhodnutí je v rozporu s § 133 odst. 2 písm. c) a § 119 odst. 2 stavebního zákona (stavební úřad je povinen zkoumat, zda prováděním nebo provozem stavby není nad

přípustnou míru obtěžováno její okolí a zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí), s § 124 odst. 2 stavebního zákona (absence stanovisek a závazných stanovisek dotčených orgánů), územním plánem obce Liblice (stavba měla být umístěna a realizována mnohem dále od nemovitostí žalobkyně; reálná kapacita ČOV je více než trojnásobná), § 119 odst. 2 stavebního zákona (stavba není v souladu se stavebním povolením, podle kterého měla být umístěna cca 400 m od okraje zástavby, ale ve skutečnosti je umístěna, realizována a povoleno její užívání pouhých 40 m od domu žalobkyně určeného k trvalému bydlení), § 68 odst. 3 zákona č. 150/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „správní řád“ (rozhodnutí není dostatečně odůvodněno ve vztahu k ochraně zdraví a životního prostředí a proto je nepřezkoumatelné) a § 3 a 50 správního řádu (nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci; správní orgán se nevypořádal s výše uvedenými rozpory, na které byl žalobkyní upozorňován). Navíc je předmětem napadeného rozhodnutí jiná stavba, než byla předmětem předešlých rozhodnutí (předmět napadeného rozhodnutí je užší; neobsahuje část stavby, na které bylo vydáno stavební povolení a povolení předčasného užívání, tj. stavbu kanalizace).

Žalobkyně doprovodila žalobu návrhem na vydání předběžného opatření, jímž by soud zakázal zkušební provoz na vymezených pozemcích v k. ú. Liblice.

Před věcným projednáním žaloby musel soud zkoumat, zda podaná žaloba je přípustná, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle § 124 odst. 1 věty druhé stavebního zákona, jež je součástí části čtvrté dílu druhého stavebního zákona, který upravuje užívání staveb, zkušební provoz stavební úřad povolí na odůvodněnou žádost stavebníka nebo nařídí na základě požadavku dotčeného orgánu nebo v jiném odůvodněném případě. Podle odst. 2 téhož ustanovení je účastníkem řízení stavebník a vlastník stavby. Po skončení zkušebního provozu (případně prodlouženého) následuje kolaudace stavby.

Okruh účastníků řízení o povolení zkušebního provozu je definován v § 124 odst. 2 stavebního zákona. V řízení o povolení zkušebního provozu se tak neaplikuje obecná definice účastníků správního řízení podle § 27 správního řádu (viz bod 45 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2011, č. j. 1 As 6/2011 – 347, dostupný na www.nssoud.cz). Ustanovení § 124 odst. 2 stavebního zákona přitom vymezuje okruh účastníků řízení o povolení zkušebního provozu taxativně, a to užším způsobem, než v § 109 odst. 1 stavebního zákona pro účely stavebního řízení. Důvodem je ta skutečnost, že sám vznik stavby, která byla ve stavebním řízení projednána a v souladu s podmínkami stavebního povolení provedena, se již zpravidla nemůže dotknout práv a právem chráněných zájmů dalších osob, typicky vlastníků sousedních pozemků.

V daném případě je žalobkyně vlastnící nemovitostí, jež sousedí s pozemkem, na kterém byla předmětná stavba realizována. Vlastníci sousedních nemovitostí jsou pravidelnými účastníky správního řízení o vydání stavebního povolení [§ 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona], nejsou však též účastníky navazujících řízení, včetně řízení o povolení zkušebního provozu, neboť nejsou uvedeni ve výčtu obsaženém v § 124 odst. 2 stavebního zákona. Za takových okolností však žalobkyně nemohla být účastníkem správního řízení o žádosti o povolení zkušebního provozu. Vzhledem k tomu nebyla žalobkyně ani aktivně legitimována k podání žaloby proti takovému rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Vzhledem k odmítnutí žaloby, nerozhodoval soud o návrhu na vydání předběžného opatření.

Je na žalobkyni, aby k obraně svých práv (avšak až ve fázi kolaudace) využila ve smyslu ustálené judikatury jiných zákonných institutů než žaloby proti rozhodnutí o povolení zkušebního provozu, k níž není z důvodů výše vyložených aktivně legitimována, stejně jako nebyla aktivně legitimována k podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného o povolení předčasného užívání stavby, jíž zdejší soud rovněž odmítl pro nedostatek aktivní legitimace usnesením ze dne 14. 1. 2014, č. j. 47 A 25/2013 - 53.

O náhradě nákladů řízení pak rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. února 2014

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová